Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38301
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

tamquam sipnre sens. pnresenti inter dulces loquellas obderem
plane expiano intellectu & deuotione soluisti. sed nimis cursim
& breuiter. Possit quippe aliquanto diuitius & uberius habi
tare gratia oristui. sicum dixisses tratzeillo quo feliciter
uteris loco p seuenere decreuisse. Ut siquid dñe aliud dño pla
cuerit. eius uoluntatem pnresenestuae. Idipsum aliquanto
apertius explicares. Qnm modo uoluntatem dī quaennre
uoluntati pnreponendae est. nouerimus utrum tantum ineare
quam pnter eau olun tates p ferre debemus. quia & inuiti coge
remur. Ibienim fit quidem. quod nolumus. sed ideo nos
corrigimus ut uelimus. quia ille uult. Cuius uoluntatis nec ex
cellentiam fas est recusare. nec omni potentiā licet euitare.
sicut patrum. alter cinxit. & tulit quo noluerat. Uerum
tamen quo nollet. sed nolens mostem subegit aspera.
Mandibi ubi est potestas non mutare sententiā. quamuis
aliud occurrat in quo potius apparet uoluntas dī ad mutan
dam sententiā nos uocantes. Non quia nnr malae erat. sed
in qua recte p manerentur. nisi a illo mattera uocaremur.
Nec quee nim malum fuit abrahae nutrire & educare filium
quo a possit quantum in ipso esset usq: ad finem uitae suae.
sed repente iussus occidere. mutauit utique non prius malam
sententiā. sed quem malae sit & si potius sub mutata non esset.
Hinc quoq: non dubito nihil aliud uidendi ibi. Sed plerumq:
non uoce de caelo. non p prophetam. non p reuelationem
uel somnii. uel excessus mentis quae dicitur extasis. sed reb:
ipsis accedentibus & ad aliud quam statuenrmus uocantib;.
cogimur agnoscere dī uoluntatem. aliam quam erat nostra.
Quamsi p ficisci statueremus. & aliquid oreretur quod con
sulta de officio nro. uertus uetare deserere. aut deter
nentibus in manere. nuntiare tur aliquid qd tacedem uertate